

РЕШЕНИЕ

№ 5098

гр. София, 05.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 17.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6469** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба подадена от [фирма] ,ЕИК:[ЕИК] ,представявано от Б. Н.М. чрез адв.Д. Н. , срещу Ревизионен акт /РА/ № СФР19-РД-77-56/15.11.2019г., издаден от Е. К. – началник отдел „Ревизионен контрол“ и М. С. –ръководител ревизия , потвърден от Кмета на Столична община с решение № СОА20-РД-28-15/26,05,2020г, с който са им определени публични общински задължения в общ размер на 579 816.08лв в т.ч за данък недвижими имоти / ДНИ/ - 167677.49лв и лихва върху тази сума 34626.38лв , както и такса битови отпадъци / ТБО/ в размер на 335354.99лв и лихва върху тази сума в размер на 42157.22лв , за период от 01.06.2017г до 31.12.2018г ,дължими за недвижими нежилищни имоти, находящи се на територията на Столична община ,в район „Н.“ , [улица] ,представляващи самостоятелни обекти в многофункционална сграда, построена в УПИ I (първи)-за обществено обслужване и подземни паркинг и гаражи, от квартал № 24 (двадесет и четири), по плана на [населено място], местността „бул. Л. шосе“, частна общинска собственост и представляващ по одобрения със Заповед № РД-18-48/12.10.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК поземлен имот с идентификатор № 68134.1381.2074 с площ по скица от 5091,00 (пет хиляди деветдесет и един) квадратни метра, с трайно предназначение на територията: урбанизирана, с начин на трайно ползване: за друг обществен обект, комплекс, като собствените на

дружеството самостоятелни обекти са описани по документи за собственост, както следва по-долу:

1. Търговски и развлекателен център „Н. М.“, представляващ самостоятелен обект в сграда № 1 (едно), с идентификатор №68134.1381.2074.1.20 със застроена площ от 2 175,10 кв. м, състоящ се от търговска зона с магазини, щандове и киоски, супермаркет, търговска алея, помещения за видеоконтрол и охрана, два санитарни възела, всеки с преддверие, санитарен възел за инвалиди, санитарни, технически и обслужващи помещения, коридори, ескалатори, асансьори и стълбища.
 2. Офис, представляващ самостоятелен обект с идентификатор № 68134.1381.2074.1.34, разположен на етаж 5, обект 4, със застроена площ от 365,43 кв. м.
 3. Офис, представляващ самостоятелен обект с идентификатор № 68134.1381.2074.1.35, разположен на етаж 6, обект 5, със застроена площ от 305,60 кв. м.
 4. ГАРАЖ № 2, с идентификатор 68134.1381.2074.1.2, разположен на сутеренния етаж в многофункционалната сграда, с шест места за паркиране (№ 46, 47, 48, 49, 50 и 51), с площ от 79,50 кв. м.
 5. ГАРАЖ № 3, с идентификатор 68134.1381.2074.1.3, разположен на сутеренния етаж в многофункционалната сграда, с четири места за паркиране, с площ от 55,50 кв. м.
 6. ГАРАЖ № 4, с идентификатор 68134.1381.2074.1.4, разположен на сутеренния етаж в многофункционалната сграда, с шестнадесет места за паркиране, с площ от 215,40 кв. м., заедно със СКЛАД № С12, с идентификатор 68134.1381.2074.1.10, с площ от 12,20 кв. м.
 7. ГАРАЖ № 5, с идентификатор 68134.1381.2074.1.5, разположен на сутеренния етаж в многофункционалната сграда, с три места за паркиране, с площ от 52,90 кв. м.
 8. ГАРАЖ № 6, с идентификатор 68134.1381.2074.1.6, разположен на сутеренния етаж в многофункционалната сграда с дванадесет места за паркиране, с площ от 158,90 кв. м.
 9. ГАРАЖ № 7, с идентификатор 68134.1381.2074.1.7, разположен на сутеренния етаж в многофункционалната сграда, с десет места за паркиране с площ от 147,10 кв.м
 10. ГАРАЖ № 8, с идентификатор 68134.1381.2074.1.8, разположен на сутеренния етаж в многофункционалната сграда, с двадесет места за паркиране, с площ от 299,20 кв. м, заедно със СКЛАД № ОС8, с идентификатор 68134.1381.2074.1.12, с площ от 44,30 кв. м.
 11. ГАРАЖ № 9, с идентификатор 68134.1381.2074.1.9, разположен на сутеренния етаж в многофункционалната сграда, със седем места за паркиране, с площ от 128,76 кв. м.
 12. СКЛАД № ОС12, с идентификатор 68134.1381.2074.1.11, с площ от 53,90 кв. м..
- В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на РА , включващи нарушения на административно производствените права и нарушения на материалния закон. Конкретизира се , на първо място ,че не е налице основание за връчване на ревизионния акт и искания за проверка по реда на чл.32 от ДОПК ,тъй като дружеството не е възпрепятствало проверката и винаги негови представители са се отзовавали при потърсване от страна на адм.органи. Намира за неверни твърденията

,че не са подавани декларации по чл.14 от ЗМДТ и чл.23 от НОАМТЦУПСО ,тъй като такива били подадени от Т. Г. , който е управител на търг.дружество [фирма],а последното е едноличен собственик на капитала на новообразуваното търг. дружество [фирма] и упълномощено лице от управителя на жалбоподателя – Б. М. . Оспорва се преди всичко начина на определяне на данъчната основа върху която се определя дължимия ДНИ и ТБО,като счита че отчетната стойност на имота е тази която сочат счетоводните записвания и оценка направена към 31.12 на всяка календарна година,като собственика [фирма] е възприел и заприходил имота като „инвестиционен“ и на същата стойност го е заприходил в новообразуваното си дружество. Моли да се отмени изцяло № СФР19-РД-77-56/15.11.2019г., издаден от Е. К. – началник отдел „Ревизионен контрол“ и М. С. –ръководител ревизия , потвърден от Кмета на Столична община с решение № СОА20-РД-28-15/26,05,2020г.

В с.з. жалбоподателя се представлява от адв. Н. ,която поддържа жалбата на изложените в нея основания и развива допълнителни доводи в писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът –кмета на Столична община чрез своя процесуален представител юрк.Д. оспорва подадената до съда жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Представени са писмени бележки, в които се застъпва становището изразено от решаващия орган – Кмета на СО в неговото потвърждаващо РА решение. Претендира разноски по делото.

СГП редовно призована не встъпва в производството.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Компетентността на органите издали оспорвания по делото РА, се установява от представените по делото от ответника писмени доказателства , а именно: Заповед № СОА16-РД09-718/07.04.2016гна Кмета на СО , с която на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 ДОПК, са определени за органи по приходите служители от състава на Столична общинска администрация, заемачи определени длъжности в дирекция РСВ при СО, които извършват производствата по установяването, обезпечаването, събирането и контрол по вземанията от местни данъци, местните такса за битови отпадъци и такса за технически услуги, имащи правата и задълженията на административни органи по местни приходи и Разпореждане с рег. № СФР17-ВК66-613/13.11.2017 г. издадено от директора на дирекция РСВ,с което на основание чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК,се определят органите по приходите, които да упражняват компетентността по възлагане на ревизии и проверки.

Ревизионното производство е започнало с издаване на ЗВР № СФР19-РД-01-24/03,04,2019г /стр.336 от делото / ,издадена от Е. К. К. на длъжност началник отдел Ревизионен контрол при дирекция Ревизии и събиране на вземания – СО ,с която е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задължения по ЗМДТ- ДНИ и ТБО за периода 01.06.2017г – 31.12.2018г. /впоследствие със ЗИЗВР е изменена тази заповед само досежно срока за приключване на ревизията/ . ЗВР с рег. № СФР19-РД01-24/03.04.2019 г. и искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (накратко ИПДПОЗЛ) с изх. № СФР19-ТД26-68/03.04.2019 г. са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, чрез прилагане към досието, след установени обстоятелства, че лицето, негов представител или

пълномощник, член на органа на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа, не е намерен на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през седем дни. Изготвеното съобщение по чл. 32 от ДОПК № СФР19-ТД26-87/03.05.2019 г. е публикувано на сайта на Столична община и поставено на информационното табло на дирекция „Ревизии и събиране на вземанията“. На 20.05.2019 г. съобщението е свалено от информационното табло, на която дата цитираните документи се считат за връчени. На същата дата (20.05.2019 г.) описаните документи са връчени на упълномощеното лице Т. Т. Г., съгласно представено нотариално заверено пълномощно от 17.05.2019 г. По същия начин е процедирано и при връчване на РД и РА . Следователно изпълнена е изцяло процедурата довела до прилагане на книжата към ревизионната преписка,което оборва твърденията на жалбоподателя в обратна посока.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (накратко РД) с рег. № СФР19-ТД26-235/01.10.2019 г. съставен и подписан от определеният екип ревизиращи органи по приходите, връчен по реда на чл. 32 от ДОПК,а въз основа на него и оспорения РА с рег. № СФР19-РД77-56/15.11.2019 г. от Е. К. К. - органа възложил ревизията и М. Б. С. - ръководител на ревизията на дружеството [фирма], който притежава посочените в чл. 120, ал. 1 от ДОПК реквизити.

За да обремени дружеството с публични задължения , предмет на оспорения пред настоящата инстанция РА , ревизиращите са съобразили , че [фирма] е данъчно задължено лице,по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ,съгласно която данъчно задължени лица за данък върху недвижимите имоти са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти и разпоредбата на чл. 64 от ЗМДТ таксата за битови отпадъци по чл. 62 се заплаща от лицата по чл. 11. Доказано е ,че жалбоподателя е собственик на нежилищни имоти, находящи се на територията на Столична община ,в район „Н.“ , [улица] , представляващи самостоятелни обекти в многофункционална сграда, построена в УПИ I (първи)-за обществено обслужване и подземни паркинг и гаражи, от квартал № 24 (двадесет и четири), по плана на [населено място], местността „бул. Л. шосе“, с идентификатор № 68134.1381.2074 с площ по скица от 5091,00 (пет хиляди деветдесет и един) квадратни метра, с трайно предназначение на територията: урбанизирана, с начин на трайно ползване: за друг обществен обект, комплекс, описани подробно по документи за собственост. Имотите са придобити с апортна вноска вписана в ТР при АВ на 19.06.2017 г. и в Служба по вписванията -С. съгласно акт № 83, акт том 91, рег. № от дв. вх. рег. 39766 г.

Ревизираните имоти са заприходени в балансите на дружеството-жалбоподател със съответни отчетни стойности.

Посочва се в РА,че съгласно счетоводните стандарти определящи реда за отчитане на дълготрайни материални активи (Н. 16) и инвестиционни имоти (Н. 40), имотите получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон (накратко ТЗ), първоначално се оценяват по стойността, приета от съда, а съгласно Н. 16 към тази стойност се включват и всички преки разходи, когато са получени в резултат на апортна вноска по реда с.з.

Направен е извод, че независимо от обстоятелството дали процесните имоти представляват дълготрайни материални активи или инвестиционни имоти, безспорно тези имоти са оценени съгласно приет оценителски доклад, заприходени са в счетоводните документи и са оповестени в годишните счетоводни отчети с отчетна стойност в размер на 5 236 хиляди лева.

Ревизиращите органи по приходите са приели отчетната стойност за данъчна основа при определяне на задълженията за ДНИ и ТБО на гореописаните облагаеми недвижими нежилищни имоти, след извършена съпоставка между счетоводните документи предоставени от дружеството-жалбоподател, тези представени от ТД на НАП С. и оповестените счетоводни баланси, тъй като за ревизираните периоди във връзка с промените в ЗМДТ с изм: -ДВ, бр.95 от 2009 г., в сила от 01.01.2011 г., данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ / чл. 21, ал. 1 от ДОПК/

Съгласно § 1, т. 17 от ДР на ЗМДТ отчетна стойност е стойността, по която активът се води счетоводно в предприятието. Тя може да бъде историческа цена на придобиване при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценена негова стойност, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

Позовават се на чл. 23 от НОАМТЦУПСО при определяне на реда и изискванията за определяне на такса битови отпадъци за нежилищните имоти на предприятията според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване . Ревизиращите органи са установили, че ревизираното дружество не е подавало декларации по чл. 23, ал. 1, респ. молби по чл. 24, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, в резултат на което размера на такса за битови отпадъци е определен на основание чл. 22, т. 3 по реда на чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО. По отношение на установените публични задължения за ТБО, за периода на ревизията, размерът на задълженията е определен съгласно приетите Решение № 816 на СОС от 22.12.2016 г., Решение № 793 на СОС от 21.12.2017г.

С Искане за извършване на насрещна проверка от Столичен инспекторат при Столична община е поискана и събрана информация и документи, за начина по който е организирано и осъществено обслужването на имотите обект на ревизията за ревизирания период. За целта са събрани и анализирани сключените от Столична община с "АЕС-Х-Г." Д. за територията на район „Н." Договори за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване", действащи за ревизираните години, както и съставените и двустранно подписани между страните ежедневни и месечни обобщени констативни протоколи, актовете за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата, издадените фактури и други платежни документи, които по надлежния ред са документирани и приобщени с протокол за присъединяване № СФР19-ВК66-461/13.09.2019 г. . Установено е , че Столична община действително е направила разходи за предоставянето на услугите по чл. 62 от ЗМДТ съгласно чл. 66, ал. 1, т. 1-4 от ЗМДТ.

Посочва се ,че услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване не са свързани с обслужването на конкретен недвижим нежилищен имот, собственост на физически и юридически лица, нито и с генерирането или не на битов отпадък, а така също и с ползането или не на тези две предоставени услуги, което е неотнормимо при определянето на задълженията за публичното общинско вземане от местна такса за битови отпадъци, тъй като отговорността за носеното на тези задължения е обща за всички собственици на недвижими имоти, притежавани на територията на Столична

община.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна поради следните съображения:

Няма спор между страните ,че недвижимите имоти по отношение , на които са определени ДНИ и ТБО в настоящето ревизионно производство са придобити от [фирма] чрез апорт , вписан в СВ при СРС с акт № 83, акт том 91, рег. № от дв. вх. рег. 39766 г.

Непаричната вноска или т.нар апортна вноска /апорт/ в капиталово дружество представлява правно действие, което е особен вид отчуждаване на вещь с транслативен ефект, специфичен вещно-прехвърлителен произведен способ, който се осъществява с оглед постигане на определена цел – участие в съответно търговско дружество. С апортиране на недвижим имот в капиталово търговско дружество, недвижимият имот излиза от патримониума на досегашния собственик и става собственост на дружеството, като собствеността се придобива на деривативно основание с вписване на дружеството, а срещу апортната вноска лицето получава дялове/акции от учреденото дружество.

Съгласно чл. 73, ал. 1 ТЗ вноската на право, за учредяването или прехвърлянето, на което се изисква нотариална форма, се извършва с дружествения договор или устава, като дружеството /по аргумент от чл. 73, ал. 4 ТЗ/ придобива съответното вещно право върху предмета на вноската от момента на вписването в търговския регистър. В случая се касае за учредяване на дружество, поради което моментът, в който дружеството придобива правата по непаричната вноска е моментът на учредяването /момента на вписване на дружеството в търговския регистър/. От този момент новоучреденото дружество става собственик на недвижимия имот и е било длъжно да подаде декларация по чл.14 от ЗМДТ.

В учредителния акт задължително трябва да се посочи паричната оценка на апортираното имуществено право, което в случая е 100 000лв., разпределен на 1000 равни дяла по сто лева всеки и непарична вноска на недвижим имот ,собственост на [фирма], подробно описан в учредителния акт / стр.254 и сл.от делото / ,която стойност е приета от съда по регистрация като основен капитал.

Задължението за данък върху недвижимите имоти и за такса за битови отпадъци, възниква при наличие на установените в закона материалноправни предпоставки. За данъка това са качеството на облагаем обект по смисъла на чл. 10 ЗМДТ на съответния имот, качеството на задължено лице по смисъла на чл. 11 ЗМДТ на правния субект и правната връзка между тях. За такса битови отпадъци това са качеството на задължено лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ, качеството на обект по смисъла на чл. 63 ЗМДТ, наличието на правната връзка между субекта и обекта по отношение, на който се предоставят услугите, както и вида и

предоставянето на услугата по смисъла на чл. 62 ЗМДТ.

За да се установят материалноправните предпоставки за възникване и за установяване на задълженията за данък и такса, законодателят е наложил на правните субекти задължение за деклариране на релевантните за пораждане и за установяване на задълженията факти. Следователно, целта на публичноправното задължение на правните субекти за деклариране на релевантните за задълженията факти е да се констатира, че е осъществен фактическият състав на правната норма, която установява задължението, и по този начин да се установи пораждането на посочените в нея правни последици - задължението на правния субект за данъка и таксата и правомощието на държавата да търси тяхното изпълнение. Според трайно установената съдебна практика на ВАС декларирането има значение и е обвързващо, но само дотолкова, доколкото декларираните данни не бъдат опровергани с допустими доказателствени средства в съдебно или административно производство/ Решение № 379/10.01.2018 година по адм. дело № 11339/2016 година, Решение № 6920/28.05.2018 година и адм. дело № 13945/2016 година, Решение № 14085/22.10.2019 година по адм. дело № 5909/2019 година.

Задълженото лице за плащане на ДНИ и ТБО, както беше посочено по-горе е собственикът, като органът по приходите определя задължението въз основа на декларираните обстоятелства за притежавания недвижим имот.

От изложеното следва задължението на жалбоподателя [фирма] за деклариране на придобитото чрез апорт недвижимо имущество от момента на учредяването му, а недекларирането в срок подлежи на административно-наказателна санкция / която обаче не е предмет на настоящето ревизионно производство и не следва да се обсъждат обилните доводи за недължимостта на такава санкция ,изложени в писмените бележки на проц.представител на жалбоподателя/ и поражда задължение за лихви.

Тук следва да се отбележи ,че жалбоподателя не твърди ,че не дължи определените налози в оспорения РА ,а оспорва техния размер.

Видно от представените по делото годишните финансови отчети на [фирма] и балансите към тях за е , че през целия ревизиран период, така и към монета на издаване на спорния РА , процесният имот е заприходен в балансите на дружеството с отчетна стойност 2614437.06лв /два милиона шестотин и четридесет хиляди четеристотин тридесет и седем лева Обст. По същество ГФО дава информация на неговите контрагенти от една страна, както и създава необходимата на държавата и на нейните управленски органи информация за дейността на предприятието.

Видно от представените в хода на ревизията счетоводни документи отчетната стойност на ревизираните обекти съответства на посочената от дружеството в подадената декларация по чл.17 ал.1 от ЗМДТ и чл.14 ал.1 ЗМДТ, поради което ревизиращите органи е следвало да приемат за данъчна основа за облагане отчетните стойности по счетоводни данни по § 1 т.17 от ДР на ЗМДТ. Само при липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице , както и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство.

В случая обаче не е налице нито една от двете хипотези , поради което не е налице основание за определяне на оценка по базова стойност. Извършената оценителска експертиза при вписване на апорта в учредителния договор не може да се приеме по аналог като цена на придобиване, с оглед на което тези оценки не могат да бъдат основа за определяне на Данък недвижими имоти т.е релевантна основа за облагане с ДНИ и ТБО не може да се приема нито сумата 100 000лв – размера на вписания капитал , нито сумата – 28 240 420лв –посочена като цена на придобиване на имота.

По делото е работила ССЧЕ,прието от страните и от съда ,която е установила следното:

В счетоводството на дружеството и Годишен финансов отчет за 2017г., публикуван в Търговския регистър,имотите са заведени по сметка 224"Инвестиционни имоти" като са отразени следните счетоводни операции: - По дебита на с/ка 224/1 „Офис № 5 кота + 19,14 — 26.05.2014г." за сумата 9042,10лв. ; - По дебита на см/ка 224/2 „Офис № 6 кота + 22,44 - 26.05.2014г." за сумата 7563,77лв.; - по дебита на с/ка 224/3 „Търговски развлекателен център Н."/вкл.склад 3 броя + гаражи 8 броя" за сумата 83 394,13лв. [фирма] . Дружеството води своето текущо счетоводство и изготвя финансовите си отчети в съответствие с Международните стандарти за финансова отчетност (МСФО).Преминаването от национални счетоводни стандарти към М. е считано от 01.01.2017 , което е обявено в АВ-ТР,като датата е съобразенас изискването за съпоставимост на представените отчети ,текущ предходен период и възможността за еднократно преминаване съгл.МСФ 01

Активите са отчетени според критериите на М. 28. Преди осъществяване на апорта ,дружеството-майка [фирма] - води своето текущо счетоводство и изготвя финансовите си отчети в също в съответствие с Международните стандарти за финансова отчетност (МСФО). Като инвестиционни имоти се отчитат земи и/плп сгради , които се държат с цел получаване на приходи от наем или за увеличаване стойността на

капитала.Отчетната стойност на инвестиционните имоти е съобразена с М. 27: Метод на собствения капитал в индивидуален финансов отчет (издаден през август 2014 г., приет от ЕС).

В заключение вещото лице обосновава , че основата за облагане с ДНИ е стойността заложенa в подадената декларация по чл.14 по ЗМДТ,а за ТБО подадени декл. по чл.23 ал.1 от НОАМТЦУПСО, както следва:

- Д.. Чл.14 от ЗМДТ подадена на 16.01.2017г с вх..№ [ЕГН], декл. чл.23 ал.1 от НОАМТЦУПСО подадена на 30.11.2016/С.-16-ТД26-6660 за календарната 2017г.; за календарната 2018г. - на 27.11.2017/СФ1117-ТД26-5386, приложени по делото, от Н. М. Р. Е., в качеството и на първи собственик на процесния имот, със отчетна стойност 2 614 437.06лева.От тук е направен извод ,че дължимия ДНИ за 2017 е в размер на 2451.03лв, а за 2018г - 4902.06лв

Декларация по чл.23 ал.1 от НОАМТЦУПСО е подадена на 30.11.2016/С.-16-ТД26-6660 за календарната 2017г.,а за календарната 2018г. - на 27.11.2017/СФ1117-ТД26-5386, приложени по делото, от Н. М. Р. Е., в качеството и на първи собственик на процесния имот,с отчетна стойност отново 2 614 437.06лева. С решение на СОС № 816/22.12.2016, се определя ТБО за 2017г. за районите на територията на Столична община, и с реш.№793/21.12.2017, се определя ТБО за 2018г. , при което така дължимите такси за 2017 и 2018 са както следва: ТБО за 2017г е 2 614 437.06*1% \circ =26144.37 за 12м./2=**13 072.19лв.**, която сума е платена от дружеството жалбоподател на 16.06.2021г ,видно от платежно нареждане на стр.787 от делото и същата следва да бъде изключена от задълженията на жалбоподателя за ТБО ,в хипотезата на новонастъпили факти след издаване на РА. Дължима се явява сумата от 26144.37 ,представляваща ТБО за 2018 / 2 614 437.06*1% \circ =26144.37лв / .

За да определи горепосочените задължения за ДНИ и ТБО ,вещото лице е приложило нормите на съответния нормативен акт, определящ основата, върху която се облагат с ДНИ и се начислява ТБО.

При облагане с ДНИ се вземат в предвид и се сравняват отчетните стойности и данъчните оценки на имотите. За определянето на данъчната основа за облагане се прилага нормата на чл. 19 и чл. 21 от ЗМДТ, съгласно които данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти, която е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка определена по реда на Приложение № 2 от ЗМДТ към 1 януари на годината.

При изчисляване на ТБО се прилагат нормите на ЗМДТ и НОАМТЦУПСО - „Извън случаите на чл. 23 и чл. 24 от НОАМТЦУПСО такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се

определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите“.

Предвид гореизложеното съдът ,намира че отчетната стойност на процесните имоти ,която е база за определяне на ДНИ и ТБО е тази посочена в декларацията по чл.14 от ЗМДТ и чл.23 ал.1 от НОАМТЦУПСО от дружеството –майка на жалбоподателя , а именно Н. М. Р. Е. , чийто правоприемник е жалбоподателя,поради което оспорения РА пред настоящата инстанция следва да се измени , като вместо определените задължения в общ размер на 579 816.08лв в т.ч за данък недвижими имоти / ДНИ/ - 167677.49лв и лихва върху тази сума 34626.38лв , както и такса битови отпадъци / ТБО/ в размер на 335354.99лв и лихва върху тази сума в размер на 42157.22лв , за период от 01.06.2017г до 31.12.2018г ,следва да се определи както следва :

- ДНИ за 2017г в размер на 2451.03лв,ведно с лихви в размер на 466.41лв

- ДНИ за 2018г в размер на 4902.06лв , ведно с лихви в размер на 435.77лв

- ТБО за 2017г в размер на 0.00лв

- ТБО за 2018г в размер на 26144.37лв ,ведно с лихви в размер на 2324.13лв или общо сумата 33497.46лв –главница и 3226.31лв лихва

С оглед изхода на спора и на осн.чл. 161, ал.1 изр.2 от ДОПК на жалбоподателя се следват разноски по съразмерност и компенсация с изменената част от РА в размер на 17792.12лв

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ по жалба на [фирма] ,ЕИК:204645114 ,представявано от Б. Н.М. чрез адв.Д. Н. , Ревизионен акт /РА/ № СФР19-РД-77-56/15.11.2019г., издаден от Е. К. – началник отдел „Ревизионен контрол“ и М. С. –ръководител ревизия , потвърден от Кмета на Столична община с решение № СОА20-РД-28-15/26,05,2020г, с който са определени публични общински задължения за периода 01.06.2017г до 31.12.2018г в размер на общо 579 816.08лв в т.ч за данък недвижими имоти / ДНИ/ - 167677.49лв и лихва върху тази сума 34626.38лв , както и такса битови отпадъци / ТБО/ в размер на 335354.99лв и лихва върху тази сума в размер на 42157.22лв , като вместо тях ОПРЕДЕЛЯ публични общински задължения в общ размер на 33497.46 лв и лихва върху тази сума в размер на 3226.31лв ,както следва :

- ДНИ за 2017г в размер на 2451.03лв,ведно с лихви в размер на 466.41лв

- ДНИ за 2018г в размер на 4902.06лв , ведно с лихви в размер на 435.77лв

- ТБО за 2017г в размер на 0.00лв

- ТБО за 2018г в размер на 26144.37лв ,ведно с лихви в размер на 2324.13лв

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] ,ЕИК:204645114 ,представявано от Б. Н.М. чрез адв.Д. Н., разноски по делото в размер на 17792.12лв .

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: